

[Ole Bjørn Kraft.]

kender jo i øvrigt de kommunistiske motiver, og derfor gør de ikke noget indtryk på os; de lader os i denne sag som i andre sager aldeles kold, fordi vi ikke har tillid til, at deres hensigt er den, de foregiver.

Jeg kan fuldstændig tiltræde, hvad den højtærede minister sagde vedrørende sammenligningen mellem den ordning, som vi diskuterede i 1957, og den ordning, som nu foreligger. Ministerens udtalelser svarer ganske til min egen erindring og er også i overensstemmelse med en vurdering, jeg selv har foretaget af disse to ting.

Jeg tror ikke, det er til nogen nytte at gå ind i en diskussion med det ærede medlem hr. Carsten Raft. Under anden behandling redegjorde jeg udførligt for vor opfattelse af denne sag, også vor opfattelse af, hvad den militære sagkundskab havde sagt om dette, og bag disse udtalelser står alle andre medlemmer i den konservative folketingsgruppe. Hvad det ærede medlem har sagt i dag, frister hverken ved udtalelsernes indhold eller form til at optage en debat om dem.

Alfred Jensen: Jeg takker ministeren, fordi jeg her ved tredje behandling fik svar på det spørgsmål, jeg har fremdraget flere gange før. Jeg hørte med interesse ministerens udredning angående soldaternes forhold. Jeg forstår udmærket, at der kan være vanskeligheder ved at gennemføre foranstaltninger af denne art, men jeg synes i og for sig, ministeren dog kunne sige, om han er principiel tilhænger af og vil gå ind for at få dem gennemført. Er der så overgangsvanskeligheder, må man naturligvis affinde sig med dem. Man kan ikke udlevere undermundering, før den er til stede, og ej heller vaske, før der er vand og vaskebrætter.

Jeg vil dernæst sige til ministeren angående officererne og generalløjtnant Hjalp, at jeg skulle ikke have noget imod, at man foretog en undersøgelse, hvis sagen havde ligget uopklaret, og hvis generalløjtnanten havde skrevet sin pjece; men det, han gør i stedet for at skrive pjecen og komme med sin redegørelse, er at han med brask og bram optræder i pressen og overfalder andre dele af modstandsbevægelsen og udtaler sig

på en sådan måde, at det ligefrem i overskrifterne fastslås, at det er ham, der har ansvaret, og det er ham, der har foretaget fordelingen. Ja, hvis manden virkelig har gjort det, så har han jo faktisk erkendt, at hans brøde er så stor, at han ikke har den fornødne agtelse til at bestride en sådan post. Det forekommer mig, at vi her har en tilståelsessag, hvor undersøgelser ikke er nødvendige, og derfor er spørgsmålet, om man vil dække en mand, der har foretaget noget sådant, eller man vil fordømme hans optræden.

Det, jeg spurgte om i går, var i og for sig, om ministeren ikke mener, at en mand, der også i diskussionen optræder på den måde, har mistet den agtelse og tillid, som er nødvendig for at beklæde denne post.

Det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte dagsordensforslag kan vi ikke stemme for. Det dækker ikke vore synspunkter; dem har jeg givet udtryk for ved flere lejligheder.

Derimod har vi fremsat et forslag til motiveret dagsorden. Det bedste, der efter vor opfattelse kan gøres i denne situation, er at vedtage dette. Ministeren afviste det, fordi han ikke kunne godkende den karakteristik, jeg har givet af NATO. Men det står der ikke noget om i forslaget. Nu forstår jeg, at ministeren er undskyldt, for han havde ikke set dagsordensforslaget; det var ikke omdelt, da han gik op på talerstolen. Hvis ministeren vil se på det, vil han opdage, at det har intet som helst at gøre med NATO-politikken. Det går simpelt hen ud på en henstilling til deltagerne i topmødet, dem, der er med i NATO, og dem, der er uden for NATO, om at nå frem til konkrete aftaler, der baner vej for yderligere afspænding og for international afrustning. Jeg skulle dog tro, det kunne samle os alle her i tinget, og derfor skal jeg anbefale, at man vedtager vort dagsordensforslag. Det er det bedste, vi kan gøre i den situation, vi nu befinder os i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Alfred Jensen (se sp. 4445)

forkastedes med 151 stemmer mod 6; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.